

vendelsens hele politiske Karakter fremgaar i øvrigt ogsaa saavel af den Resolution, der blev overbragt Kongen, som af de Ord, der knyttedes dertil.

Herved svækkes Betydningen af Henvendelsen i højeste Grad, og navnlig maa jeg, der ved min Tilstedeværelse kunde give det Udseende af en statsretslig Akt, vare mig mod, at der i min Nærværelse skulde ligge en Anerkendelse af, at Borgerrepræsentationen — endsige enkelte Grupper indenfor denne — har et *politisk* Mandat for Københavns Borgere.

Selvfølgelig vilde det i højeste Grad glæde Ministeriet, om Generalstrejken kunde undgaas, da den medfører betydelige Ulemper for Befolkningen og ganske særlig for Københavnerne. Ministeriet er sig imidlertid bevidst, at det har gjort, hvad der var forsvarligt for at faa løst den faglige Strid, der dannede Begyndelsen til den nuværende Krise, idet det har henvendt sig til Arbejdsgiverforeningen og anmodet den om at strække sig saa vidt i Imødekommenhed, som kan forliges med de Interesser, den er sat til at varetage. Men det maa i øvrigt ikke glemmes, at Ministeriet er vanskeligt stillet, naar man samtidig med at rette Beskyldninger mod Kongen for Statskup truer med at etablere en Generalstrejke, der hindrer Landets Vælgere i at udøve deres Valgret.

Det glæder i øvrigt Ministeriet at kunne berolige Københavns Befolkning. Der er allerede truffet og vil yderligere blive truffet Foranstaltninger til at sikre Borgerne Forsyninger af de nødvendigste Levnedsmidler og til at holde de vigtigste Virksomheder i Gang. Men naturligvis er Ministeriet sig bevidst, at alle disse og andre lignende Foranstaltninger kun vil vise sig effektive, *hvis Ministeriet kan gøre Regning paa loyal Medvirken fra Københavns Kommunalbestyrelse, uanset de enkelte Medlemmers politiske Anskuelser*. At det er saavel Magistratens som Borgerrepræsentationens usvigelige Pligt at yde en saadan loyal Medvirken, behøver jeg imidlertid selvfølgelig ikke at fremhæve.“

— Senere fik Borgerrepræsentationens Mindretal Audiens hos Kongen, ved hvilken Lejlighed oplæstes den Resolution, som dette Mindretal havde stemt for, og som — se ovfr. — gik ud paa, at Borgerrepræsentationen skulde nedsætte et Udvalg til »uopholdelig at træde i Forbindelse med de politiske Partier for at faa et frugtbart Samarbejde i Gang mellem disse«.

— Henad Aften s. D. anmodede Kongen Rigsdagspartiernes Formænd om at komme til Stede paa Amalienborg. Om, hvad der passerede under dette Møde, der begyndte